

Forfatter: Chievitz, Poul

Titel: Udrag fra Fra Gaden

Citation: Chievitz, Poul: "Fra Gaden", i Chievitz, Poul: *Fra Gaden*, udg. af Esther Kielberg ; Uffe Andreasen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 105.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-chievitz01-shoot-idm139771789803664/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Fra Gaden

at De ikke har Sands for den finere poetiske Duft, der er udbredt over det hyggelige Familieliv.

Det er let at sige, svarede Felix; jeg har Sands for alt hvad der er smukt, og altsaa ogsaa for Poesien. Men jeg beder Gud bevare mig for Deres poetiske Geist.

Vilhelm fandt det paa Tide at intervenere.

Hr. Jespersen, sagde han, De gjør Felix Uret; jeg maa bekræfte, at han har Sands for Poesie. Han skrev for et halvt Aar siden nogle særdeles velklingende Vers over en erotisk Situation, betitlet: »Til Caroline, da hun trak sine Strømper af.« Men selv om han ikke tidligere havde leveret slige Beviser, vilde jeg dog nu troe det om ham, ligesom jeg ubetinget troer paa Deres poetiske Aare; thi enhver anstændig Elsker er jo som bekjendt Lyriker. Og kunde vi ikke antage dette som et yderligere Bevis paa Himlens Godhed og Forsynlighed, idet den ikke vil at Poesien skal mangle i den hyggelige Familiiekreds, og paa denne Maade sørger for at Elskeren selv bringer den med.

Hvad behager? hvorledes mener De?

Jeg mener saare simpelt, at jeg ellers ikke veed hvor Poesien skulde komme fra. Saaledes som vore unge Damer nuomstunder blive opdragede, maa den endelig være reent udluftet.

Felix saae ærgerlig og mismodig ud; Juristen satte sit veltilfredse Ansigt op, idet han sagde:

De har altsaa gjort Dem bekjendt med vor Tids Opdragelsesmethode; men tør vi ikke bede Dem forklare os, hvorledes denne kan udlufte Poesien hos de unge Damer.

Hvorledes? spørger De. Saaledes, at de i Pigeinstitutterne proppes fulde af alle mulige Videnskaber, saa man ikke skulde troe, at noget fornuftigt Menneske havde været første Opfinder af vore moderne Institutter, hvis ikke det netop var afpasset saaledes, at de lære tilstrækkeligt, for at have Mod til at snakke med om enhver Gjenstand, og dog saa lidt, at deres totale Uvidenhed steds aabenbarer sig i en henrivende Naivitet, bestemt til at forrykke Hjernen paa vore unge forlovelsesfæhige Herrer. Er nu Skjæbnen saa ondsksfuld, at denne fortrinlige Opdragelse ikke bærer den forønskede Frugt, indtræffer det Uheld, at de unge Damer ikke ere forlovede i det seneste et Aar efter deres Confirmation, saa sendes de i en høiere Dannelses Anstalt, for ved et grundigt Studium at kunne virke med bedre Held paa den ikke ganske ungdommelige, men saare agtværdige og besynderligt